

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Beretzky István ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Kövesdi Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen díjtartozás megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. június 18. napján kelt, 5.P.21.403/2008/17. számú ítéletével szemben az alperes részéről 18. sorszám alatt bejelentett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja akként, hogy az alperes a felperes részére 15 napon belül megfizetendő 1.000.000 (egymillió) forint tőketartozás után 2004.október 11.napjától kezdődően köteles az elsőfokú ítéletben írt késedelmi kamatokat megfizetni.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest a felperesnek 1.000.000,-Ft összegű tőke és annak 2003. december 1.napjától járó késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére.

Az ítélet indokolásában tényként állapította meg, hogy 2001. március 26. napján meghozott közgyűlési határozat alapján a felperes - mint a társulat elnöke és felelős vezetője - részére havi 50.000,-Ft bruttó összegű díjazás került megállapításra, amelyet az alperes 2001. április 1. napjától 2003. január 31. napjáig terjedő időtartamra kifizetett.

Továbbá a 2001. évet követően közgyűlési határozat hozatalára ezen díjat érintően nem került sor és a felperes intéző bizottsági elnöki megbízatása 2004. október 11-i hatállyal bizalomvesztés és súlyos kötelezettségszegés miatt visszahívással megszűnt.

Az elsőfokú bíróság az alperes 2001. március 26. napján elfogadott és a jogvitában érintett időszakban hatályos alapszabálya 31. pontjának értelmezésével kapcsolatban kifejtette, hogy a közgyűlés évről évre jogosult a tiszteletdíj mértékének megváltoztatására, de annak változatlanul hagyására is. Kifejtette, hogy az a körülmény, miszerint 2001. március 26. napját követő években az alperes közgyűlése nem határozott a tiszteletdíjak mértékéről,

nem értelmezhető oly módon, hogy a felperes díjazásra való jogosultsága automatikusan megszűnt volna, ugyanis kizárja ezen értelmezést a 10/2001. számú közgyűlési határozat is. Megállapította, hogy abból a körülményből, mely szerint a 2001. évet követően nem került sor a tiszteletdíj mértékét érintő közgyűlési döntésre, az következik, hogy a tiszteletdíj 2001. március 26. napján megszavazott összege volt az irányadó a felperesi pozíció megszűnéséig.

Az alperes beszámítási kifogásának elutasításával kapcsolatban kifejtette, hogy a követelést az alperes - a bíróság által biztosított határidő és ennek elmulasztása jogkövetkezményeire való figyelmeztetés ellenére - sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem bizonyította, az azt alátámasztó bizonyítékait, bizonyítási indítványait nem csatolta. Hivatkozott arra, hogy a bíróság nem háríthatja át a szakértőre a per eldöntéséhez szükséges tények és körülmények felderítésének feladatát, és nem engedheti át szakértőnek a bizonyítékok mérlegelésre vonatkozó jogkörét.

Az ítélettel szemben az alperes jelentett be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és felperes keresetének elutasítását. Indokolásul előadta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azon körülményt, hogy a felperes nem látta el megfelelően az intézőbizottság elnöki feladatait, a pozíciójának megszűnését követően kifejezetten akadályozta az alperesi társaság tevékenységét. Hivatkozott arra, hogy a felperes feladatait megbízási jogviszonyban látta el, a tiszteletdíjának kifizetéséről az adott évben kellett rendelkezni, azonban - ilyen rendelkezés hiányában - nem követelheti a díjat.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását és az alperes perköltségben való marasztalását. Előadta, hogy az alapszabály 16. pontja szerint „az elnök közreműködése megbízási szerződés alapján történik”, ezért nem tiszteletdíjra, hanem megbízási díjra jogosult, ezért téves azon alperesi hivatkozás, mely szerint a közgyűlésnek kell rendelkeznie az alapszabály 31. pontja alapján a tiszteletdíj kifizetéséről, mivel a 10/2001.(03.26.) számú közgyűlési határozat állapította meg az 50.000,-Ft összegű megbízási díjat.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

A megyei bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges mértékben lefolytatta, a beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§ (1) bekezdésének megfelelően értékelte, azok alapján megalapozott tényállást állapított meg; az így megállapított tényállásból a per főtárgya tekintetében okszerű jogi következtetéssel érdemben helyes döntést hozott.

Az ítélet tábla a fellebbezéssel támadott tételek vonatkozásában az alábbiakra mutat rá.

Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte az alapszabály 31. pontja a tisztviselők díjazására, költségei megtérítésére vonatkozó rendelkezést. Az ítélet tábla osztotta azon elsőfokú bíróság általi értelmezést, mely szerint a közgyűlés évente jogosult a tiszteletdíj mértékének megváltoztatására és annak változatlanul hagyására. Tény, hogy 2001. március 26. napját követően az alperes közgyűlése nem hozott határozatot a tiszteletdíj mértékéről, azonban arról nem kell évente rendelkezni, így ez nem jelenti a felperesi

díjazásra való jogosultságának megszűnését. Új közgyűlési határozat hozatalára akkor van szükség, ha a megállapított díj mértékében változás következik be.

A Ptk.4.§ (1) bekezdése szerint a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.

A peres felek egyezően adták elő, hogy köztük megbízási szerződés jött létre. Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban a fenti jogszabályhely figyelembevételével a jogviszony speciális jellegét is értékelni kellett.

Az ítélet tábla szerint helytálló a megyei bíróság azon álláspontja, hogy a felperes az alapszabályban írt kötelezettségeit megszegte azzal, hogy 2002. február 28. napján és 2004. március 5. napján a közgyűlés összehívását kezdeményező írásbeli felhívásnak nem tett eleget, majd a cégbíróság által 2004. július 29. napjára összehívott közgyűlésen nem jelent meg, de bizonyítottan ellátta az elnöki teendőket, eljárta az alperes érdekében.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az alperes - mint megbízó ezzel szemben - nem bizonyította, hogy az eljárásainak sikere a felperesnek felróhatóan nem következett be. (Ptk.478.§./2/ bekezdés)

Jelen peres eljárás során az alperes kifogásolta, hogy a felperes nem adta ki részére az iratokat, viszont ezen alperesi érvelés nem helytálló. A rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a felperes 2006. február 2. napján az alperes jogi képviselője részére átadta a 2003. július 4. napján és 2004. július 29. napján megtartott közgyűlés teljes anyagát (P.21.403/2008/14. szám) és azt sem, hogy ezidáig az alperest ennek következtében bármely hátrány érte volna.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a kamatfizetés kezdő időpontjaként 2003. december 1. napját határozta meg. Az alperesi fellebbezés a kamat vonatkozásában helytálló ugyanis a felperes visszahívására az alperes 2004. október 11. napjára összehívott közgyűlésén az 1/2004.(10.11.) számú határozattal 2004. október 11-i hatállyal került sor, addig a felperes rendelkezhetett volna saját járandósága kifizetéséről.

Rámutat az ítélet tábla arra, hogy a megyei bíróság megalapozottan fejtette ki, miszerint az alperes által előterjesztett beszámítási kifogás nem alapos. Az elsőfokú ítélet erre vonatkozó részletes indoklására az ítélet tábla csupán utal annak megismétlése nélkül.

Az előzőek értelmében az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán a másodfokú eljárásban döntő részt elvesztés alperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdése szerint meghatározott ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségnek a felperes részére történő megfizetésére.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet -13.§ (2) bekezdésére figyelemmel - a 14.§-a szerint az Állam terhén marad.

Győr, 2010. június 17. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró